

Umesto da se izolovanje vrši odmah na ovim podlogama u Petri-sudovima, bolje je izvršiti ga na običnim podlogama u epruvetama, koje su više zaštićene od mikroorganizama iz vazduha za vreme rada. Kada se razvije čista micelija, vrši se njeno prenošenje na podloge sa taninskom i galnom kiselinom.

Kao što je ranije navedeno, većina gljiva koje prouzrokuju belu trulež luče oksidacione encime, koji difunduju u agar i oksidišu pomenute kiseline, usled čega se stvaraju mrki oreoli ispred granice dopiranja micelije. Pod uslovima određene temperature (25°C), svetlosti (difuzne) i posle određenog vremena (7 dana), porasti različitih gljiva su nejednaki. D a v i d s o n i saradnici su na osnovu toga, klasifikovali gljive u 9 grupa, što takođe olakšava dijagnozu prouzrokovala procesa truleži.

Nekada je, radi identifikacije prouzrokovala procesa truleži u drvetu, potrebno dobiti njihove karpofore (sporofore) na podlozi. Neke vrste mogu proizvesti ova tela u malom prostoru (epruveti), (na pr. neke *Polyporus* i *Coriolus* vrste, *Paxillus panuoides*) ili samo njihove začetke sa diferenciranjem pora ili lamela. Druge vrste zahtevaju veći prostor, određeni sastav podloge i svetlost. Recepte za specijalne podloge na kojima se mogu razviti karpofore dali su E t t e r o v a i B a d c o c k.

Prema E t t e r o v o j⁽⁵²⁾ fruktifikacije se lako stvaraju na podlozi sastava: 48 gr. kukuruznog brašna, 16 gr. kukuruznog skroba i 8 gr. brašna od borovog drveta. Pošto se ovaj hranljivi materijal homogenizuje, zaliva se 2,5% rastvorom slada, sterilise i potom vrši inokulacija gljivom. U toku rastenja dodaje se nova količina slada, što je od naročtog značaja za vrste koje formiraju dršku (*Polyporus*, *Agaricineae*).

Podloga B a d c o c k a⁽⁴⁾ sastoji se od strugotine borovog i smrčevog drveta, kojoj se dodaje 5% akceleratora porasta. Ovaj ekcelerator-dodatak sadrži (u težinskim delovima): kukuruznog brašna (50), koštanog brašna (30), krompirskog skroba (17), sukroze (2) i pepela drveta belog bora (1). Fruktifikacije se formiraju na ovoj podlozi posle njenog kvašenja i sterilizacije, u nešto širim epruvetama. Autor je u svom radu dao prikaz jednog pribora za održavanje vlage u kulturama i odredio uslove za obrazovanje fruktifikacija.

Postoji niz drugih veštačkih podloga na agaru ili drvnoj supstanci koje se u potpunosti ne iznose.

Pri običnom izolovanju gljive iz drveta, kulture se održavaju na temperaturi 20—22°C, pri kojoj vrste sa višim i nižim optimumom mogu proizvesti miceliju. Svetlost pri ovom može biti difuzna ili se koristi potpuni mrak.

Pošto se kulture raznih prouzrokovala truleži pod određenim uslovima često znatno razlikuju po boji i teksturi micelije, pigmentaciji podloge, brzini rastenja, zavisnosti od temperature, mirisu, promeni kiselosti i dr., ove indikacije mogu znatno pomoći pri determinaciji. Reakcije na taninskoj i galnoj kiselini takođe doprinose ovoj dijagnozi. Pored toga, morfologija hifa, tip vezica u nivou pregrada, sporulacija micelije i sl., doprinosi konačnom rešenju koji je organizam u pitanju. Dijagnoza prouzrokovala truleži putem karakteristika u kulturama pripada specijalizovanim laboratorijama, te se detalji u ovoj knjizi ne iznose. Ipak je od interesa navesti litearturu gde se mogu naći potrebne informacije.

1) F r i t z C. — Cultural criteria for the distinction of wood-destroying fungi. — Trans. royal Soc. Canada, Section V, 17, str. 191—288, 1923 g.